

НАШ ГОЛОС

Місячник — Видає Асоціація Українців Америки

OUR VOICE - Ukrainian Monthly 54 FLORISTER DR., TRENTON, N.J. 08690

Річна передплата в Америці і в інших краях . . . 6 доларів ♦♦♦♦♦♦ Поодинокі число . . . 50 центів.

Yearly subscription \$6.00. Single copy 60¢ Second Class Postage paid at Post Office of Trenton, N. J.

Рік XII ч. 11 ЛИСТОПАД 1980 USPS 043-070 No. 11 NOVEMBER 1980 VOL. XII

Дмитро Кузик

ВИЗВОЛЬНИЙ ФРОНТ - І ЩО ДАЛИ

Вже на 9-му конгресі УККА виступив цілий ряд організацій із протестом проти диктатури партії. Деякі повернули скорі в надії, що це дасться направити. Інші не бачили в тому часі можливості на таку напругу як Комітет Громадської Єдності /КГЄ/ переговорювали. Коли це не пішло, тоді призначили назви на Асоціація Українців Америки /АУА/ діяли особіно, хочби для зазначення, що не всі скапітулювали перед партією. Однак була у нас - АУА - постанова, що коли буде можливість повернути до УККА із надією привернення справжньої репрезентації українців Америки, тоді АУА поверне, бо наша сила в Америці за лежить в першій мірі віднашої позної консолідації. Акція в напрямі можливості співпраці повели в першій мірі лікарі з деяким успіхом.

Коли прийшло до ротаційної системи, де кожного року координатором чи ексекутивним віцепрезидентом був голова іншого асекураційного Союзу - одного з 4-ох, і коли прийшли там до голосу відважніші репрезентанти інших громадських організацій, тоді за керівництва голови УБСоюзу, І. Олексина, при його і мгр. І. Базарка, дир. канцелярії УККА помічі, при малім спротиві твердого ядра ООЧСУ прийшло до позороту АУА до УККА.

І ми всі ширі співпрацювали і приготовлялися до 13-ї конвенції, хоч стрічали знеохочених, які говорили - шкода давати ще додаткових \$50.- на ВФронт - це йшло про влати до УККА від кожного делегата. Коли поширилася чутка, що ВФронт приготовляється перебрати контроль над цією громадською централю, тоді чули ми голоси - та ж вони вже від років мають там контроло, як від років генеральним секретарем є там І. Білинський. Але ми не знеохочувалися і далі працювали

і в "НГолосі" /ч. 9/80/ в дуже спокійній формі поставив я "Побажання до конвенції УККА".

Хоч в Екзекутиві і в Крайовій Раді УККА була більшість небандерівських людей, то зманіпульовано І. Білинського на голову Підготовчої Комісії, дуже контроверсійного і безпардонного бандерівця. Не було тут тайного голосування, яке вибороло Лікарське Т-во як і не допущено до тайного голосування на самій конвенції.

Однак анти-тоталітарна, чи демократична коаліція, коли почула, що ВФронт хоче ставити на предсідника конвенції адв. Б. Футея з Дітройту, досить пеховатого і на сліпо відданого партії /кілька разів кандидував і все програвав/, тоді хотіла вона мати предсідником для догодження Підготовчій Комісії, адвоката з Чикаго Ю. Куляса з табору ВФронт, який безсторонно проводив з'їздом СКВУ. Та на це не згодився ні Білинський, ні в тій ситуації і сам Куляс. Тому демократична коаліція пропонувала вибрати когось іншого, але такого, щоб він наради безсторонно. І це Білинський відкинув.

На з'їзді вийшло, що вони хочуть скасувати ротаційну систему, тобто відсунути набік Союзи і наставити на ексекутивний пост свого партійного чоловіка, і то саме І. Білинського. Це вже зелектризувало цілий збір небандерівських голосів. Бо, як гостро виступив Е. Попіль з Екзекутивного Комітету УБСоюзу, УККА є громадською інституцією, а не партійною чи політичною. А крім того ця Підготовча Комісія через назначену Номінаційну Комісію рішила збільшити, як казали, проги статуту, число членів Екзекутиви собі послушними репрезентантами з деяких організацій, щоб на будуче забезпечити

свою домінацію.

Всякі переконування нічого не помогли. І звернення уваги на далекойдучі консеквенції не допомогло. Мазур, голоза УНПомочі і керівник партії Стедька на Америку, виступив зараз за о. Москалем, що апелював до згоди і сказав виразно, що не уступає.

Тоді вже не було іншого виходу для опозиційних організацій і Союзів, як складати заяву протесту і виходу з нарад, щоб не брати відповідальності за дальші події.

Така тиха підготовка конвенції ВФронтом під фірмою Підготовчої Комісії вяснилася, чому не було зі сторони цієї Комісії якихось проєктів і плянів для нарад і для дальшої праці УККА. Також говорено що, ВФронт видав на підготовку цієї конвенції кількадесять тисяч доларів, щоб полатити своїм делегатам конвенційні оплати, дорожжю й готель. Бо, здобувши УККА, здобувають вартість будинку УККА понад стотисяч і готівкових вкладів близько двіста тисяч доларів. Вправді не було около 1000 делегатів, як того сподівалися організатори, але було таки 647. А ця кількість, як сказав один делегат, була два рази більша, як було давніше. Підносили там також число 7 делегатів, яких зорганізував Мазур в малій місцевості в Голівуді на Фльориді, де нема навіть української католицької церкви. Щоб вибрати 7 делегатів, треба мати 7 товариств із членством щонайменше по 20 осіб, в що ніхто не вірить. Хіба числити якось подвійно чи потрійно. І подібно могло бути із вибором делегатів з інших місцевостей.

Отак робилося чисельну більшість. Щоб назовні це перебрання УККА виглядало демократичним.

А тепер - І ЩО ДАЛІ?

Вибрані керівні органи без ряду організацій, що вийшли, є некомплетними. Члени організацій і Союзів, що вийшли не приймуть постів. Належить сподіватися, що й "Провидіння", якого голозу, як кажуть, пероголосували партійні лода в Управі цього Союзу, на своїх нарадах із представниками всіх трьох дієцезій, відтягнеться із керівних органів УККА, бо й воно там здеградоване.

Аналогічно поступлять і проводі інших організацій - наукових, професійних, банкових і т.п. На засіданнях своїх управ рішать відтягнутися від призначених їм місць

в УККА, щоб не бути під домінацією партії із автократичною маркою.

І тоді вже буде кожному ясно, що це не є громадська організація всіх українців Америки. Це буде додаток чи прибудівка ООЧСУ, чи інша форма цієї партії. Розуміється, що так будуть трактувати цю інституцію не тільки свої, але й чужі. У Вашингтоні у відповіднім департаменті вже десь це там зареєстровано. Там інша тактика, як у наших Мазурів і Білинських. Вони гарно будуть зі всіма говорити, всміхатися й робити пржевні міни, бо між всякими людьми є їх слуги /СІА-ники/, але у важних справах таки трактують одних як переконаних ідеологічно демократів, а інших як тогалітаристів, яким не можна вірити. Приклад - інформації про рухи опору в Совегах мають тільки "Смолоскип" і УГВР. Банцерівці жадних. Америка похинула Формозу, щоб з'єднати на свою сторону проти Советів Комуністичний Китай, а наші в АБН кріпко тримаються з пересяклим большевицькими агентами ВАКЛ, який створила і далі фінансує Формоза проти ком. Китаю. І таких прикладів можна навести більше, помначаючи Добошів з Бельгії і Англії, які спричинили великі арешти наших патріотів в краю і неславу для нас у світі.

І чи в такій ситуації оплатиться ВФронті тримати розбитий УККА? Певно - ні, але чи це зрозуміє трійка - Мазур, Білинський і Фугала?

Найкращий вихід для ВФронту і Української Громади - це уневажнити ухвали конгресу, чи зрезигнувати з цих ухвал і постів і віддати справу до вирішення повним складом попередньої Екзекутиви і Крайової Ради. Не вести далі своїми силами і чекати на нові заяви виходу. Коли б хотіли розпустити чи забирати майно /около \$300,000/, то заінтересовані сторони звернуться до суду, де ВФронт програє.

Цей суд може на підставі обов'язуючих законів уневажнити всі ухвали і зарядити нозу конвенцію під його контролею, якщо це буде вважати за вказане. Та не треба ще туг долати, яка це була ганьба для української громади в Америці.

І цим ми ще дальше відігнали б від себе наших давніших емігрантів і їх нащадків, як і нашу власну молодь.

Слово за Визвольним і Фронтом.

Редагує: Колегія. Редакція застерігає собі право скорочувати статті і їх справляти. Коментарі, статті, тощо, підписані авторами, їхніми ініціалами чи псевдами не кочче висловлюють поглядів редакції. Не публікуємо матеріяли призначених для преси; есенціальньо можемо подати короткий зміст або коментар. Важлиші заяви, комунікати і повідомлення подаємо в скороченнях.

Адреса Видавництва: 54 Florister Dr. Trenton, N. J. 08690
Адреса АУА: Та сама
Редакційна Колегія: Дмитро Кузик - головний редактор
Роман Барановський. Роман Борковський, Анатоль Іудзовський, Євген Перейма. Телефон Редакції: (609) 586-8186
Трентон Н. Джерзі.

Не хочуть консолідації

Тяжко повірити, але це є факт. В часі, коли переважаюча частина нашої суспільності в діяспорі хоче консолідації, згоди, тоді штучно спрепарована квантитативна більшість, яка називає себе Визвольним Фронтом, такої єдності не хоче.

Це теж розкриває таємницю мовчанки перед ІЗ-им конгресом УККА. На конгрес прийшли "номери" /числа/ ВФронту, як їх хтось дотепло назвав, перебирати УККА і те все. Що на конвенції не говорили б, те все неважне, бо ті "номери" і так того не слухали. Вони чекали на потиск гудзика своїх провідників і підносили руки, щоб доказати свою більшість. Як деякі з них суди діставалися, є теж загадкою.

Пан Мазур, прим., у своїй омові, щоб доказати, що він їздив в терен і робив роботу, мабуть необережно виговорився, що він потрапив в короткому часі дістати від новозорганізованого відділу з Флориди аж 7 делегатів на конвенцію УККА. Це неабиякий осяг, але як це було можливо, він того не сказав.

На конвенції та більшість не допускала до дискусій, а що найважливіше, не допустила до т а й н о г о голосування помимо того, що всі формальні передумови до тайного голосування були зроблені.

Запропонований вибір ред. І. Білинського, найбільш контроверсійної особи, на ексекутивного віцепрезидента - координатора - зрушив навіть байдужих.

Ще одно цікаве явище. Званий адвокат з Чикаго, др. Ю. Куляс, на правду відважно і мужньо взивав всіх присутніх делегатів зберегти єдність і консолідацію. Він дістав горячі оплески, але не від представників ВФронту. Це тимбільше маркантне, що Куляс був знаний в минулому зі своїх політичних симпатій до згаданого ВФронту. Морально на останньому конгресі УККА Визвольний Фронт п р о г р а в. Наслідки того можуть бути далеко гірші для них, як вони того зараз свідомі. Але рівночасно друга сторона з д-ром І. Флісом, д-ром Б. Шбунчаком, д-ром Б. Барановським, п. І. Олексиним і Е. Попілем, як наші ветерани, СУА, Пласт і другі виявили мужність і силу раз сказати ясно "Досить того"! Значить є в нас відповідальні люди, що готові це "досить того" сказати і його обороняти.

Перший крок в тому напрямі зроблений гідно і достойно, як личить провідним людям, відповідальним за долю нашої діяспори. І за це наша громада повинна бути їм

вдячна і далі допомагати їм провадити за-початковане діло.

Шкода, що консолідація не заіснувала, бо консолідація всіх творчих елементів на конгресі була б дала довір'я і респект до нас серед своїх і чужих. А так - побачимо що буде далі.

Покищо замість демократії маємо партократію в УККА. Це не тільки дотеп, а гола правда.

Нагробок на могилі сестри Лесі Українки

Ізідора Косач-Борисова, учений агроном, дослідник фізіології рослин, померла 12 квітня 1980 року на 93-ому житті у містечку Піскававі, стеїт Нью-Джерзі. Була похована на Українському православному цвинтарі у Саут Бавнд-Бруку.

Серед українців у ЗСА і в Канаді Покійна була найбільш відома як сестра Лесі Українки. Її велика заслуга в тому, що вона робила все від неї залежне, щоб і в Україні і поза її межами у публікаціях і в музеях, у пам'ятниках і в ілюстраціях правдиво увіковічували Лесю Українку.

На тризні після похорону Покійної Блаженніший Мстислав, Митрополит Української Православної Церкви, проголосив створення фонду побудови пам'ятника на могилі Ізидори Косач-Борисової і склав свій дар до цього фонду.

Був створений Комітет будови нагробка на могилі Ізидори Косач-Борисової, до якого увійшли представники різних організацій.

Комітет приступив до збирання коштів, відкривши спеціальне конто в Українській православній кредитівці у Саут Бавнд-Бруку. Скульптор Михайло Черешньовський погодився зробити проєкт пам'ятника. На консультанта запрошено мистця Петра Холдного.

Комітет звертається до українського громадянства і українських організацій з проханням слати пожертви на будову пам'ятника на адресу:

St. Andrew's Federal Credit Union, Kosach Fund,
P. O. Box 375, South Bound Brook, N.J. 08880.

СТЕФАН КАСІЯН в "НГолосі" висловив здивування, чому наші військовники не стали в обороні ген. Григоренка. Нас інформують, що в обороні Гр. виступили "Вісті Комбатанта" і Кедрин в "НШ іяху".

Зі Слова Голови АУА

Конвенція УККА - це важлива подія в житті нашої громади в Америці. За цією подією, а зокрема за діяльністю нашої найвищої громадської установи, стежить не тільки активніша частина нашої громади, але й чужинний світ, а певно ще більше слідкують за ним наші вороги. Промовистим доказом цього є поява на передодні конгресу легючки зі знаменним закликком нібито за оздоровлення УККА, а на ділі це найпідліші інсинуації, очорнювання наших людей, відомих патріотів. Мине знаємо джерела тих пашквілів, але можемо майже з певністю догадуватися звідки вони і яка їх ціль - затроїти атмосферу нашого конгресу і внести заколот в наші ряди...

На один з поважних недоліків в праці УККА вказується в одній зі статей на брак інформацій. В половині минулого року Екзекутива УККА мовчазно погодилася на пропозицію свого секретаря, щоб з усіх нарад керівних органів УККА наша преса друкувала тільки офіційні повідомлення з канцелярії УККА. Але ж канцелярія УККА має дуже обмежений технічний апарат і не була спроможна подавати своєчасно такі інформації до преси, тим більше, що вони напевно вимагали ще й офіційної апробати. У висліді такого стану громада була здана виключно на всілякі чутки, які кружляли, і розгублювалася у різних здогадах, очевидно з великою шкодою для справи.

Ред. Драган, автор статті в "Свободі" п.н. "Пам'ятаймо про Україну" вказує на те, що брак інформації породжує підозріння, оскарження, недовір'я і т.п. і дораджує поставити цю справу на порядку нарад та рекомендувати конгресові зайняти в цій справі відповідне становище. Автор навів цілу низку фактів з цієї ділянки і вважає, що без швидкої, повної і точної інформації громада в змаганні до своєї мети блукатиме як сліпий Оріон в мандруванні до сонця...

З повним респектом для проф. Добрянського і його давніших заслуг, ми маємо поважні застереження до його політичних п'ятягень. Проф. Добр. має повне право мати такі чи інші політичні переконання, але не ідентифікувати їх з нашою установою УККА, бо вони не завжди корисні для нашої справи. Поз'язаність зі скрайшою правницею є для нас і для нашої справи шкідливою. Ми не чули, щоб ті круги мали симпатію для України і української справи.

І тому нам звітлія нічого сподіватися. На нашу думку, УККА повинен віддати політику політичним партіям, а сам повинен зайнятися громадським і культурним життям і в цю ділянку вложити якнайбільше своєї енергії...

Наші школи не мають кваліфікованих учителів, число учнів трагічно зменшується, церкви не мають священиків, 80% українців не знають української мови, 80% укр. молоді одружується з неукраїнцями, такий же відсоток молодих людей не належить до наших церков, не беруть участі у виборах/на пропозицію УДР, щоб спільно зайнятися цим питанням, УККА навіть не дав відповіді/. Молода генерація тримається осторонь від УККА, а молодь, яка виходить із Пласту, СУМ-у, ОДУМ-у у більшості, як тільки усамостійниться від батьків, відривається від нашого життя. У Вашингтоні вправді існує Інформаційне Бюро, але воно не функціонує як слід, а до того не має постійного директора бюро.

Великої шкоди нанесла для УККА сумнозвісна резолюція в половині м.р. у справі "концепції" ген. Григоренка. Вона відбулася прикрим відгомоном і дисонансом не тільки в нашій громаді, але і серед наших на рідних землях.

Поважним недоліком УККА є теж структура його органів...

З уваги на те пропонуємо наступне:

Перевірити організаційну структуру УККА і виборчу процедуру на його конгресі.

На провідні пости вибирати людей, які віддадуться інтересам УККА, поділяючи на боці партикулярні справи.

УККА і церкви спільно повинні створити студійні комісії для випрацювання методів праці серед молодого покоління, зокрема англomовного для включення його до укр. організованого життя.

Вважаємо недопустимим і шкідливим майоризацію чи домінацію такої чи іншої групи УККА. Це противиться нашому статуту. В розд. XI заг. постанови - пар. 5 кажеється: "У виконанні своїх функцій в УККА члени керівних органів УККА мають бути нейтральними відносно діяльності будь-якої політичної партії і ніякий член керівного органу не сміє в імені УККА зв'язувати його з будь-якою політичною партією.

Бачити таку імпазантну кількість делегатів на конгресі, це без сумніву дуже відрадне явище. Воно, те явище, було б ще більш відрадным, якби у всіх делегатів була свідомість про яку пише автор статті в "Народній Волі", І. Смолій, що УККА, як централь, вхо-

Це Слово було відчитане на конгресі перед загальною дискусією над звітами.

Українці в Політбюрі і польські жорстокості

В ч. 10 Вашого часопису Ви подаєте замітку С. Левицького з Торонта про те, що будь би то ген. Григоренко заявив у Торонті, що "в Політбюро є більше українців, чим росіян, а російський народ від комуністичного режиму більше терпить, як український", а редакція "Н.Г." заявляє, що в це трудно повірити. Думка ген. Григоренка про те, що в Політбюро є "більше українців, чим росіян" є хіба-що хронологічно дещо передавнена. В американському журналі "Ю. С. Ньюс енд Ворлд Ріпорт" за 9 лист. 1964 року/ це було коротко після детронізації Хрущова/ є стаття п. з.: "Хто править Росією". І в тій таки статті подаються знімки й короткі біографічні дані деяких /не усіх/ членів Політбюро. З цієї статті виходило б, що "українці правлять Росією", бо ж на II членів Політбюро "назбиралося аж 7 "українців". Ось їхні прізвища: Н. Подгорний, Д. Полянський, А. Кіриленко, Кіриченко, В. Семічастний, В. Шелест, Г. Воронов. Не усі вони разом були в Політбюро: декого "вичищено" ще до приходу Брежньова: Кіриченко, Шелеста, Семічастного. Але дехто затримався й до нині /А. Кіриленко/. Згаданий журнал зараховує також до "українців" і Брежньова. Таку саму думку про Брежньова висловив і А. Шифрін в часі переслухання сенатської комісією 2 лют. 1973 року. Чи згадані особи є справді українцями? Залишаємо цей осуд кожному читачеві Вашого журналу індивідуально. Але коли ми так наполегливо робимо пів-москаля чи таки й цілого москаля Фітільова не тільки "українцем", але й ідеологом українського руху в УССР, то що вже тут дошукуватися, чи Кіриленко, чи Шелест є українцями, чи ні?

Думку ген. Григоренка про те, що й українці відповідають за сучасний режим в ССРСР треба розуміти так, що ми не можемо цілий час, якщо є мова про большевицькі злочини в минулому й сучасному, показувати пальцем тільки на когось іншого: "то не ми, то вони". Коли автор цих рядків написав статтю про те, що в ювілейних святкуваннях 80-ліття письменника Антоненка-Давидовича ніхто не мав відваги згадати про те, що цей письменник купив своє життя написанням в 20-их роках драми: "Лицарі абсурду" що є суцільним пашквілем на українські визвольні змагання, то ніхто тієї статті не відважився надрукувати. Рівнож ніхто не згадує про винищення большевиками усіх українських банду-

ристів і лірників і що у цьому винищенню роллю ідеологічного виправдувача того злочину доручено було поетові Бажанові, що він і виконав "ретельно" "поемою історичною" п. н. "Сліпці".

Тому думку ген. Григоренка про те, що не можна раз-у-раз вказувати пальцем на когось іншого, належить привітати.

Щодо катинського злочину, то ледви чи ми, українці, мали якийсь вплив на його виконання, і тому ледви чи ми маємо в тому випадку "каятися". Проте, тут треба б згадати такі прикрі факти з історії, як винищення гетьманом Жолкевським усього населення Москви в 1603 р., в кількості 130.000 осіб, включно з жінками і дітьми; винищення українського народу в часі Коліївщини; зруйнування українських церков на Холмщині і Підляшші в 1938 р.; врешті, винищення "Армією Крайовою" багатьох сіл на Холмщині і Підляшші в 1943-44 рр. Поляки також не можуть раз-у-раз вказувати пальцем тільки на когось іншого. Про це пише Солженіцин в "Архип. Гулаг".

Євген Пастернак

Голос Читачів

Антін Гриципа, Торонто: "Щира й сердечна подяка за Вашу так корисну працю, яку Ви виконуєте для нашого Божого люду. Я, як людина старшого віку /на 83 р. життя/, старшина армії, котрий мав честь зі зброєю в руках боротись в перших лавах проти наших ворогів, прошу Вас щиро робити всі можливі заходи, щоби 1000-ліття ХРЕЩЕННЯ України відбулося у взаємній згоді і любові - та величаво на весь світ. Це було хрещення України, а не хрещення віри. Це хрещення переводили у православному церковному порядку. Це святкування повинно мати характер світового масштабу. Це Україна прийняла ХРИСТОВУ ВІРУ від українського князя в Києві..."

Й. Стеценко, Англія: "Я одержав Ваш журнал місячник НАШ ГОЛОС, ч. 8 за серпень 1980. Прочитавши згаданий журнал і прошу Вас висилати на подану в горі адресу по два примірники Нголосу."

Шологон Стефан, Дургем, Ост.: "В прилозі цього листа висилаю пошт. переказом \$20 на пресовий фонд Вашого корисного для української справи місячника. Шкода тільки, що "НГ" не є бодай двотижневником, щоби читачі "НГ" мали змогу частіше доведу-

Наші лемки

Др. Є. Перейма торкнув дуже важного і болючого нашого питання: "Про границі консолідації" у липневому виданні в "Нашому Голосі", а в жовтневому ще додав: "Мобілізація людей і сил".

Оце відноситься до: "Забутої Богом і людьми Лемківщини". Тому, що вже існує Організація Оборони Лемківщини, може нема потреби творити нову організацію. Але справа забутих наших Лемків і Лемкинь вимагає щось робити в тому напрямі, щоб достати ту свою силу, котра є нам дуже потрібна. В такому ж випадку, як знайдуться організатори, працівники на народній ниві, обговорять це наше старе наболіле і пекуче занедбане питання то вироблять певний плян. А коли евент. схочуть створити нову організацію підберуть відповідну назву для неї, котра імпонувала б лемкам з південної ЛЕМКОВИНИ /"Пряшівщини"/, які давненько прибули до ЗСА, то можна щось зробити. Треба спробувати втягнути авторитетних ЛЕМКІВ священиків, бо ж вони також є СИНАМИ НАШОЇ СПІЛЬНОЇ ВІТЧИНИ РУСИ-УКРАЇНИ, з котрої прибули їхні предки, або і вони самі. Це відноситься до отців УКЦеркви, Православної і протестанської.

У ЗСА є нас лемків поперх два мільйони. Варто попрацювати. Наші закарпатці мають найстаршу організацію "СОСДИНИНС" та інші, де начисляють сотні тисяч членів. Мають свою пресу і Церкву. Священиків називають "фарарами" і "клубанами".

Ватися про події в нашому житті в безсторонньому насвітленню і вчас відповідно реагувати на неточні звідомлення деяких дописувачів в нашій пресі."

Г. Мороз, Індіана: "Пліз кенсель оль сабскріпшин ін де нейм ов Мр. Тимофій Бондар. Мр. Бондар гез пессед евей анд дер із ноу уан ту рід де пейпер ені мор." Від ред.: Отак це часто кінчиться.

В. Манастирський, Торонто: "Про вашу жахливу мову і правопис можна б писати дисертацію, але це, мабуть, безцільне. Але дещо спробую - все на стор. 200. "... виходить в кількох мовах" - виходить не в мовах, а в місті якомусь /чи не Нй?/ кількома мовами. "... власноручно написаного папою..." - написаного пером, не папою, отже "власноручного листа папи". Від ред.: Чи це не пересадні вимоги? Та ж само перо не пише, тільки хтось пише пером /олівцем чи машинкою/.

Свого часу в Канаді у м. Торонті бувши селяни зоганізували своє Робітничо-Освітнє Карпатське Товариство.

Там був заснований 30-ий відділ Організації Оборони Лемківщини самими лемками, бувшими селянами, ще 26.ІІ.1936 року. Він існував доки його організатор міг працювати, а як вибився зі сили, тоді відділ ООЛ в 1941 перестав існувати. Тепер маємо не лише бувших селян, маємо докторів, професорів, та інших професіоналів. Тільки треба хотіти і уміти їх зрушити з байдужости до свого кореня.

За хоробрість Галичан, хтось їх назвав ТИРОЛЬЦЯМИ Сходу, а ми ці карпатські Верховинці чи не можемо бути подібними? Тільки треба своїх сил спробувати. . . і до діла усім взятись.

Василь Челак-Челюк

Естаблішмент в Джерзі Сіті

Джерзі Сіті. - Наша громада засипляє у фотелі УККА. Два рази в році "набоженства" /на 22 січня і 1-го листопада, і то тепер не завжди/, з незмінною програмою співу і танців, вбільшості вкладом других установ на "славу" Відділу УККА, і на тому кінець. Правда, ще завдяки п. В. Білкові кожного року, біля Сіті Гол, на 22-го січня повіває український прапор. Та й збірщички національного фонду впряглись і немов у кераті ходять тими самими стежками. На протязі 13 років ні однієї доповіді, чи панелів на громадські, політичні або научні теми. Нічогосінько, що моглоб зацікавити й повести, ніякого світла громаді з боку УККА. Загальні Збори завжди відбувалися за одним пляном - одногосним підтвердженням тієї самої управи. На дискусії чи вислухання членів не було часу, бо завжди, за наперед уложеним пляном, Предсідник Зборів на це вже не мав часу, кудись спішився і замякав Збори. А тепер, вже через чотири роки взагалі не скликають Загальних Зборів Відділу УККА, ані засідань немає.

Приходить і будить громаду. Організуйте відділ Асоціації Українців Америки. Естаблішмент хай засипляє. С.М.

Гаялнтні лицарі

Вельмишановний Пане Батіг!

Не є так зле на теперішних вечорних як це ви описуєте. Ще живуть старокрайові гаялнтні лицарі чоловіки. Ось Вам

один образок.

Цьому лицареві менше-більше під 70-тку. Має вже різні недомогання, артритичні, серцеві і т. д. Дружина пально помагає, підносить тягарі, подає - як пристало на добру дружину. І ось приходить запрошення на вечорниці, і то від молодої генерації. Ну якже ж - йдемо - треба конче підпомогти молодих.

Входять на залю. Музика грає, аж душа радується нашому сеньйорозі, ноги застрибали, забув за серце, артритизм, танцює з молодими, молодими і бабунями. Збирає компліменти доброго танцюриста і так час скоро минає. Та пора йти до хати. Виходять, але ось дощик накрапає. Наш герой звертається до дружини: "Я тут зажду, а ти прийдь до мене автом, бо я змокну!"

По дорозі до хати дружина несміливо запитує чому її не запросив до танцю? На це вона дістає таку відповідь: "Мене моя мама навчила, що як ідеш на вечорниці, мусиш бавити - танцювати зі всіма жінками". Дружина згоджується, але відважилася дати свої завваги. "Твоя мама мабуть забула тебе навчити, що власна дружина є також жінкою". На це не дістала відповіді. Коментар: нема то як галлянтні старокрайові лицарі танцю!

Читачка "Нашого Голосу"

Пісня і карпатороси

При цій нагоді прошу Вас звернути увагу, що я не пам'ягаю, щоб українські ансамблі, чи то співочі, чи танцювальні, "атакували" карпато-росів у місцях їхнього поселення. Та ж українська пісня, чи український танок, це ж найбільш переможна зброя в наступі на призабутих наших братів. Думаю, що вона мала би вплив і на карпаторосів!

Г. Горцієнко

Пов'язаність

Содома й Гомора. . . там і тоді. . . Загальне зіпсуття. Св письмо пригадує, що тільки Лот /з родиною/ урятувався. В Америці знають, що Каліфорнія завше загрожена какаклізмами, що побережжя усувається. Але й знаємо, що Ст. Франціско і сусідство загрожене загладою через западання терену. В цім терені сильно поширився гомосексуалізм, як в давній Содомі і Гоморі. . . /цілий берег/заповідають має запастися до моря. Чи нема тут якогось пов'язання: Содома з бібллі і Содома з Ст. Франціско? І чи не показуються ті самі язича тут, що були і там? о. В.

Плян Фундації

Др. М. Ценко, пл. сен. з Філядельфії, вислав 1-го липня ц. р. до проводів Пласти, СУМА і ОДУМ в Нью Йорку пропозицію створення фундації. Подаємо тут суттєві місця цього листа, згл. цих пропозицій:

1. Коли приглянемо ближче нашому суспільно-громадському житті, то з прикритістю треба ствердити, що активність нашої громади з року на рік спадає, наша молодь в більшості відчужується і заходить небезпека, що навіть наші надбання /відпочинкові оселі, громадські доми і навіть надбання Братських Союзів/, не буде кому в будучності перебрати та продовжувати їхню працю.

2. Щоб цьому - хоч частинно зарадити -, треба в першій мірі використати всі можливості, щоб р'ятувати нашу молодь, яка одиноко може і повинна продовжувати працю своїх батьків.

3. Велику ролю в цьому напрямі можуть відіграти літні оселі наших молодечих організацій, якщо будуть мати в першій мірі вишкільно-виховний, а не відпочинковий, характер.

4. Правду сказавши, більшість родичів, що перебуває в ЗСА вже понад 30 років, має розуміння потреби належного виховання їхніх дітей, має відповідні матеріальні засоби для тої цілі. Але щоб заохотити родичів посилати їхніх дітей до вишкільних таборів, треба їм допомогти морально /дати відповідну принуку. . ./, а також матеріально, створенням потрібних стипендій, прим. по 100 дол. для хлопців і дівчат у віці 14-18 років.

5. Для тої цілі пропоную утворити "ФУНД-АЦІЮ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ" у висоті найменше 50.000 дол. /п'ятьдесять тисяч/, з яких відсотки около 5.000 дол. річно уможливили б около 50 дітям користати з вишкільних таборів.

6. Щоб започаткувати цю ідею та перевести її в життя, хочу призначити суму 10.000 дол. у пам'ягь моєї бл. п. дружини Володимирі Ценко, на слідуєчих умовах: а/ годжусь влатити на цю ціль квогу 10.000 дол. до кінця 1980 р., якщо всі організації постараються в цьому часі зібрати додаткових принайменше 30.000 дол. /розум., треба старатись підшукати більших жертводавців - прим. самітних, безцітні супружжа, багатих бизнесменів, хтось у пам'ягь своєї дружини, або мужа, або дітей і т.п., розуміється, не відкидати також менших жертв/.

Дотепер ще ніхто не зареагував.

Промахи 13-го конгресу УККА

View of the concluding session of the congress after delegates of over 20 organizations walked out.

ВИГЛЯД ЗАЛІ ПО ВИХОДІ ДЕЛЕГАТІВ ДЕМОКРАТИЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Промахи, неправильності, занедбання, блуди, звичайні й навмисні, чи як Ви це будете називати, були порядку зовнішнього, внутрішнього, партійного, ідеологічного, чи якого хочете. Подаємо їх тут разом:

1. Між внесеними прапорами не було українського - був американський і інші. На заввагу зі залі зараз першого дня його таки не поставлено.

2. Друковані звіти з праці керівників, що мали бути розіслані наперед, щоб делегати мали можливість їх простудіювати, бо звітодавці подавали тільки пояснення, були роздані щойно при реєстрації.

3. Напис на стіні як привіт делегатам мав написано замість делегати - делечати.

4. Вибір предсідника, як твердила др. Маруся Бек, був незаконним, бо не було наперед ухваленого правильника, Комісія Верифікаційна не подала числа управнених делегатів до голосування і відкинено тайне голосування.

5. Більшість організована партією відкинула внесок д-ра І. Фліса, голови УНСоюзу, в напрямі забезпечення тайного голосування. Ця більшість виносила 210 голосів проти 171, що означало, що на 647 делегатів, це була такименшість і цього боявся ВФронт.

6. Проводи комісій, а в тім і Верифікаційної, складалися з більшості із людей з ВФронту. На такий заміт зі залі ред. І. Білинський дав вияснення, що ніхто інший не голосився. На це дел. Стахів відчитав заяву президії демократичної коаліції, що домагання співпраці для підготовки цього конгресу, навіть піддержане провідними діячами УККА, голова Підготовчої Комісії, ред. І. Білинський, відкинув. Навіть не хотів зустрінутися з ними для виміни думок. Цей заява предсідник не дозволив докінчити.

7. Комісія Верифікаційна щойно під кінець третього дня зголосилася до звіту. І тут виказалось, що були роздані картки до голосування навіть таким, що тільки пообіцяли, що зложать відповідні в плати.

8. Кінцеві ухвали пішли проти приписів статуту, чи статутугових і звичасвих прав, з наміром відсунути від впливів в громадській централі Союзів, що числять по кількадесять тисяч членів і розпоряджають поважними пресовими органами, а передати провід одному з дуже контроверсійних лідерів партії з тоталітарною закраскою.

9. Предсідник показався разячою односторонним. Коли речники демократичного табору критикували ухвалу Крайової Ради

Рух польсько-український

З ініціативи "Польсько-Українського Товариства" в Лондоні прелегент Єжи Іранек-Осмецькі прочитав в дні Ю. III. 1980 р. доповідь на тему "Рух польсько-український".

Доповідь надзвичайно цікава і актуальна, тому було би добре ширшому українському загалові з нею запізнатися, а особливо значення вона має для людей, котрі для добра майбутнього готували з абути злого минулого!

Прелегент Єжи Іранек-Осмецькі у своїй доповіді висловив такі думки:

Політичні організми в кожній державі, звичайно зі собою змагаються, а нерозуміння переходить у відкриту боротьбу. Назагал ті, котрі у своїх змаганнях прямують до якоїсь конкретної цілі, виграють. Натомість ті, котрі ясної цілі не мають і тупцюють на місці, програють. Вони є скомпромітовані і історія спихає їх на бічні рейки! Вони є поконані противниками, або неприхильними їм в той час обставинами!

Чи Польща є спроможна мати якусь цілю політичну і якусь програму, котру вона була би спроможна зреалізувати? Яку цілю Польща може собі поставити? Яку візію майбутнього? Що вона хоче досягнути?

На деякі з тих питань ми можемо легко відповісти, але не на всі. Ото ж, Польща хоче забезпечити собі свободу, можливість вільного розвитку - без загрози чи диктату з боку могутніх сусідів! Тиснуть слова, що Польща змагає до повної незалежності, але я їх стримав, бо жодна держава не може бути нині цілковито повно незалежною! Іде зараз про вибір залежності, іде про це, щоб залежність була вигідна, негрізна, щоб це була обопільна залежність, вигідна і потрібна обом партнерам, щоб була побудована на спільних користях!

Польща з хвилюючою персональною унією з Литвою, знайшлася в конфлікті з Москвою. А ще перед унією з Литвою була загрожена "Хрестоносним Законом" і німцями. Отож з московським імперіялізмом Польща почала змагатися ще перед чотирма століттями і більш менш в тім самім часі той московський імперіялізм став також проблемою для України! Отож з того часу, себто з другої половини сімнадцятого століття, Москва розпочала свій похід на захід. А той похід за 300 літ допровадив Москву до Лаби і поза нею! Похід цей був у великій мірі вислідом консеквентної політики Москви, прямоючої від давна до визначеної цілі! Ту цілю Москва досягнула назагал лег-

ко ще й тому, що у своїм поході не стрінулася з консеквентним опором тоді ще сильної Польщі. Якраз навпаки, сама Польща своєю політикою, загнала гетьмана Богдана Хмельницького в обійми московського царя! Отож, це захитання європейської рівноваги постало в наслідок переяславської умови, ця умова перерішила долю Польщі і якраз ця трагічна умова була ділом самих Поляків!!

З такою сумною спадщиною, а зглядно з таким сумним історичним обтяженням, тяжко було надіятися, що Поляки після п'ять поколінь неволі, здобувши в 1918 р. незалежність, заблиснуть політичним розумом! В той час московський імперіялізм, могла стримати тільки федераційна концепція Пілсудського! На жаль до тої концепції крім самого Пилсудського, ніхто в той час не був дозрів! За-великий це був скок в думанні - як Поляків так Українців, не говорячи вже про Білорусів, - щоби він мав в той час успіх! Це була невдала проба, з котрої повинні ми витягнути науку. Народи котрі на своїх блудах нічого не вчать, не богато є варті і на них не можна ставити!

Наведу тепер слова парижського "Українського Слова", котре по червневих подіях в 1976 р. в Польщі писало: "Прийде час, коли на цілім просторі панування московського тоталізму, вибухнуть рівночасно такі повстання і тоді наступить кінець імперії!"

Отож кінець Московсько-російсько-советської імперії є якнайбільше потрібною ціллю для нас всіх, а особливо Полякам і Українцям! Рівночасно є ціллю розумної політики, відновити "Велике Московське Князівство", в яким Москвичі віднайдуть свою людськість і стануть не грізними для сусідів, подібно як теперішня Австрія! Але від справ московських і привертання їх князівству людськості, є мені ближча справа Польщі. А справа Польщі вимагає, щоб знівельовати московський імперіялізм у всіх його креаціях! Бо з тим імперіялізмом Польща змагається вже чотириста літ і цілий той час перед ним уступає! Ми Поляки - що правда проіснували, не далися йому, але то не є вистарчаючим! Я є далекий від того, щоб розчулено споминати про вложену нами культуру на наших "давніх кресах"; тою культурою переповнені наші спомини і вони, на жаль, занечистили наші уми до тої міри, що ми нездідні оцінити кригично наше минуле - на тих землях / "кре-

сах"!/ Натомість признаю щиро, що за останніх 180 літ, польськість відплила з тих земель, а такий відплив повинен нас заставити! Для мене, це ознака великої прогри!

Чи Польща є в силі поконати московсько-советський імперіалізм? Відповідаю, що повалення московсько-советського імперіалізму є цілком можливе! Але не станеться те саме від себе. Московщину треба позбавити тих чинників, котрі скріплюють її велич. Для мене є справа ясна, що тим найважливішим чинником є Україна і її треба від Москви відірвати! Натомість Польща сама, не є в стані розв'язати тих проблем, які їй накинула Москва! Ми бачимо безпірно, що наш край не хоче того режиму, який йому Москва накинула. Ми бачили як підчас візити папи Івана Павла II в Польщі, людноість в мільйонових масах маніфестувала свою нехоть до режиму і устрою! Ця маніфестація дала доказ великої внутрішньої польської сили і дисципліни. Але що з того, коли тої сили не можна використати до дальших і глибших змін в краю?! Чому не можна? Чому після візити папи, Церква польська старається успокоїти розбурхані маси і не допустити до дальших маніфестацій?! Тому, що в тій ситуації не бачить успішного виходу! Тактика і політика поляків мусить іти по такій лінії, щоб не перетягнути струни і не викликати такої реакції Москви, котра знівечила б всі дотогочасні здобутки. А деякі здобутки поляків в краю таки досягнули! Зараз після війни, як польське суспільство було розбите і поділене, то "своя влада" і її московський зверхник - робили, що їм забаглося, і розправлялися безкарно з проявами незадоволення серед суспільства /березень 1968р./ Натомість в три роки пізніше, суспільство вже зсолідаризоване, проявило таку реакцію, що добилось поважних змін в уряді. А в 1976 р. Москва мусила вже уступити і відкликати підвижку цін! Але всі ті польські домагання й уступки Москви, - мають певні границі, котрих переступити не можна! Отож Польща знаходиться зараз в ситуації без виходу, або в сліпим заулку, з котрого їй самій, у власних силах вийти є майже неможливо!

Україна є ще много більше zagrożена московським імперіалізмом. Україні грозить тотальна русифікація. А як Москві удасться зрусифікувати Україну й Білорусь, і вони зіллються з москалями в одну масу, то тоді прийде черга на нас - на Польщу! В Україні зараз іде боротьба о

душу народу! Чи гін до самостійности в цій Україні є досить сильним? Чи тільки Галичина і Волинь мають сильні незалежницькі традиції, а над Дніпром є вони менше амбітні, - це покажуть найближчі дні! Зараз надійшли з України документи котрі голосять, що Україна хоче від Москви відділитися, виступити з СРСР! Що Україна хоче здеколонізуватися! Цей документ-петицію підписало 18 українських політичних в'язнів, з цього 9 членів Укр. Гельсінгської Групи. І СКВУ після її до спеціальної комісії при О.Н.!

Ми Поляки здаємо собі справу з того, що ми чисельно і господарсько за слабі, щоб змінити рівновагу сил у східній Європі. Але Українці є також супроти Москви дуже слабі, бо не можуть навіть вибороти собі у "власній республіці" /ніби державі/ - признання для української мови! Навіть трьом закавказьким республікам вдалося відстояти свою рідну мову - як урядову, а Україні ні! Бо Москва боїться відродження України і тому її повною парою русифікує. Константин Зеленко, голова "Українсько-Польського Товариства" сказав, що Москва боїться зараз двох справ, а це загрози від Китаю і Українсько-Польського порозуміння! Отож найвища пора, щоб оба народи здали собі з цього справу і витягнули консеквенції, бо в противнім випадку, можемо один скорше, а другий пізніше зникнути! Треба створити у східній Європі такий політичний організм, котрий міг би успішно опертися на Москві. Той організм мусить спиратися на Польщі і Україні! Можуть приступити до нього і другі менші народи, але без Польщі і України, цей політичний твір не був би реальним, лише чимось тимчасовим кон'юктуральним!

В роках 1918-20-их не вдалося скоординувати такого політичного організму. Перешкоди були тоді націоналістичні, територіальні і ріжницькі суспільно-класові. Зараз з переконанням тверджу, що спорів територіальних між Польщею і Україною тепер нема, нема рівнож в Україні польської власности земельної, отож нема і ріжниць суспільно-класових! Коли в 1918 р. розпалася царська імперія, то деякі народи дочекалися самостійности, але лише на короткий час, раптом на двадцять літ. /Польща і бальтійські народи/. А чому на так короткий час? Бо не було між тими народами солідарности і сильного кристалізаційного осередка! Чи тільки твір "польсько-український" загантує безпеку для Польщі? Чи не вистарчить твір "Польща, Чехи, Словаки, Мадяри"?! Отож ні, без України такий

твір не буде вистарчальний! По-перше, не буде в такому творі внутрішньої рівноваги сил! Всі три менші народи будуть неспокійні, що Польща їх змайоризує. А по друге, сила московська не зменшиться, коли при ній буде Україна! ! ! І тому це не розв'язує проблеми, себто не повалить московського імперіалізму! Доперва вісь "Варшава-Київ", зрівноваження народу польського - народом українським, створить умови рівноваги і тривалости такого твору і тим самим він буде сприйнятливим для тих трьох менших народів! А найважливіше, що без України московська небезпека буде відсутня, чи взагалі на завсіди зліквідована! З хвилиною упадку московського імперіалізму Німеччина об'єднається і буде знову сильна, але їй упротивагу буде сильна вісь "Варшава-Київ, себто сила з якою як Англія так Америка будуть також числитися і будуть уважати такий твір за свогого партнера - у рівновазі світової політики! /Черчіль і Рузвельт легковажили малі народи!!!/

Чи відірвання України від Москви є можливе, чи це є тільки нереальні мрії? Чи сила Москви і її передбачливість, не зліквідує спротив України у самім зародку?! Отож практика показала, що Москва ніколи не інтервенювала в кількох країнах нараз!!! Вона боїться незадоволення чи зривів в кількох, чи більше місцях своєї імперії нараз! Коли в цей самий час підносить голову кілька народів нараз, Москва капітулює і іде на уступки! Наприклад, відкликання підвищити ціни в Польщі, чи відкликання московської мови як урядової - в Грузії, Вірменії та Азербайджані?! Маніфестації в тих трьох країнах були масові і відбулися в тім самім часі! Це був масовий націоналістичний рух проти русифікації. Москва злякалася, щоб ті три народи, порозумівшись зі собою, не здобулися і на щось більшого! Отож є можливим в московській імперії перевести зміни, коли б поодинокі народи, солідарно і в один час заквестіонували потягнення своєї комуністичної влади. Тоді і верхівка в Кремлі затрубить до відвороту!

Застановімся, чи Москва дала б собі раду, коли б Польщу і Україну опанував дух спротиву в обох країнах нараз?! Чи Москва буде інтервенювати в Польщі, коли в той час в Україні кипить і на відворот?! Напевно ні! А коли в Україні заговорить дух спротиву, то він рівночасно відіб'ється і серед народів балтійських і кавказьких! Вже нині народи балтійські ставлять Москві опір. Польща для Москви є дуже непевна, а нарід український також домагається незалеж-

нення від Москви і виходу зі "Союзу"; то хоч як ці прояви є ще анемічні, то все таки, великий територіяльний пояс від Естонії до Ірану, стає для Москви непевний і дуже клопітливий!!!

Коли на рідних землях даний нарід ставить опір режимови, владі, тоді і вояки того народу улягають цим впливам. І найострійша дисципліна не втримає в ризах війська, коли воно бачить, що його рідня в дома не є лояльна до режиму і влади! Розклад армії австро-угорської під кінець першої світової війни, перехід чеських полків на сторону російську свідчить, що військові солідаризується з рідними в дома і воєнна дисципліна не встані цьому перешкодити! Подібні процеси проявилися вже в Україні, як і у війську. Їх замовчано і засекречено, щоб не впливали відемно на других. І помімо великого терору, Україна проявила вже свою волю до відділення себе від Москви! Хто знає Західні Українці, або хто досвідчив їх на собі, той знає, що вони не є ані улеглі ані покірні. А прецінь цілі століття вони були покірними овечками - супроти своїх братів зі Запоріжжя. Але через відповідне виховання вони переродилися! І тому треба зараз докласти всіх зусиль, щоб перевиховати і відродити українські маси над Дніпром! Це можна переводити різними дорогами, а особливо дорогою радівою! До Поляків в Польщі, захід вже через два покоління говорить через радіо, тим підтримує їх на душі і заохочує висувати нові вимоги. У висліді маємо свою державність. Військо наше носить на шапках орли і маємо свої національні прапори. Нашим повстанчим і аковським традиціям - б'ється в краю поклони, а це все дуже ділає на піднесення патріотизму!

В Україні нема українського війська, нема тризубів, нема національних прапорів. То дуже зле, але zarazом і добре, бо є за що упоминатися, боротися!!!

Історія України є барвиста і емоційна. Ріжнється від московської фантазією, розмахом і очайдушністю Козаків! То повинно настроювати українські маси гордістю! Але ту історію треба знати, а її в школах України не учать! Українська еміграція у вільному світі має вдячне поле до попису, щоб при помочі радія, як і через особисті контакти, розбудити в Україні національні традиції!

Правда, має Україна понурі спомини, як розстріляне відродження, як розкуркулення українського села, штучний голод-геноцид! Цими масовими мордами Москва ушкодила

Український хребет. Наш Катинь, то діточа іграшка в порівнянні зі злочинами Москви в Україні. Отім всім повинен нинішній мешканець України дізнатися і здати собі справу, хто є спричинником тих всіх нещасть?! А все це можна дорогою радієвою перевести! Не конечні покищо підпільні організації, наразі вистачить пасивне слухання аудіцій - про національні традиції! Треба знайти дорогу до світових радіовисилань на Заході, чи в Китаю і конечно домогтися щоб вони таку кампанію проводили! Це є основна праця української еміграції!

Криза американської політики в Афганістані та Ірані сприяє цій акції і тому як Америка так і Китай напевно викажуть тепер більше розуміння для визвольних акцій України. А спільний фронт і спільна акція Українців з Поляками, це розуміння на Заході ще більше скріплять!

Успіхи чи осяги в політиці - на еміграції і в Україні, здобули Українці своїми власними силами, ніхто їм не співчував, ні з ними не солідаризувався. Натомість відомість, що польський нарід в'яже свою власну будучність України і ради тої будучности оба народи хочуть зі собою чесно співпрацювати, - додадуть запалу і скріплять поставу обох народів!

Коли в Америці зачне назрівати думка, що теперішній поділ світу не є найліпший, тоді постануть пляни, щоб цей поділ змінити! Спроби у Ветнамі і висадка на місяць, коштували Америку астрономічні суми гроша, але Москву це не злякало і не дало Америці жадної політичної користі. Узброєний Америкою по зуби Іран, перестав бути її союзником. Кольосальний військовий потенціал Ірану Хомейні зліквідував словом і пером! Це повинно Америку застановити, що не все гроші і зброя вирішують справу. Ще більше значіння мають ідея і воля - бути собою! Пропаганда Хомейного - коштувала центи, в порівнянні з тим, чим диспонував шах! Америка вже над тим стала застановлятися, що Московську імперію розвалить пропаганда, котра буде без порівняння дешевша, чим більйонові суми на дозброєння, щоб тільки іти в ногу з Москвою?!

Коли спільними силами, Поляки і Українці в Західнім Світі будуть вести в тім напрямі пропаганду, будуть монтувати поважні - імпонуючі імпрези, то тим приспішать uzдоровлення і зміну політики Західнього Світу! Це є конечно для добра обох народів! Крім змагання за свободу в самій Польщі, полякам мусить стояти перед очима ціль, а тою ціллю є тревале розв'язання проб-

Етнічна енциклопедія

Як повідомляє "Новак Ріпорт", в жовтні ц. р. появиться "Гарвардська Енциклопедія Етнічних Груп Америки" (Harvard Encyclopedia of American Ethnic Groups) "Новак Ріпорт" обіцяє надрукувати ширшу рецензію після появи цієї книги. В книзі будуть інформації про етнічні групи. Беручи до уваги факти, що при Гарвардському Університеті існує Український Дослідний Інститут, можна сподіватися, що українська група буде представлена в Енциклопедії в правдивому навітленні. Запити про докладніші інформації й замовлення можна висилати на адресу:

Customer Service, Harvard University Press,
79 Garden St., Cambridge, Ma. 02138.

Р. Л.

НАСТУПНОЮ ЦІЛЮ Визвольного Фронту є здобуття УНСоюзу. Є виготовлений плян і деякі кандидати на чоловічі місця, як нас інформують. До цих справ ще будемо повертати. Тут тільки звертаємо увагу керівникам УНСоюзу, щоб, маючи свої пресові органи, уживали їх також на свою самооборону - писали на ці теми й подавали аргументи, чому треба боронити цю інституцію. Щойно тоді, при такій поставі цих пресових органів і при збільшеній акції організаторів УНС, будемо і ми апелювати до громадянства вписуватися в члени, брати участь на зібраннях відділів і т. п.

лем на сході Європи, а ці проблеми розв'яжемо тільки спільно з Українцями! Тому будьмо готові з концепціями перебудови сходу Європи вже нині, щоб не змарнувати вдруге такої okazji, як змарновано в роках 1918-20! **ЄЖИ ІРАНЕК ОСМЕЦКІ**

Зі сіднейського часопису "Відомості Польске" з чисел 23, 24, 25, за місяць червень і липень 1980 р., переложив на українську мову Т. Ч.

Шановний Читачу!

Коли Ти уважно прочитав цю знамениту доповідь Єжи Іранек Осмецького, то Твоє патріотичне українське серце напевно підкаже, що в боротьбі за Самостійність, ми не використали всіх можливостей, що ще варто оглянутися і за союзниками! Вправді говориться, щоб покладатися тільки на власні сили, але як нерозумно було б нехтувати потенційним союзником?? Подана доповідь Є.І.О. є гідна глибокої застанови! Серпень 1980 р. Тарас Чубатий.

Rep. Don Ritter (R-Pa.), campaigning for re-election, visited the UNA headquarters and met with UNA Supreme President John Flis. Seated from left are: Attorney Bohdan Zelechiwsky, special groups coordinator in the campaign; Congressman Ritter; Mr. Flis; and Marta Fedoriw, ethnic group coordinator.

Хто би то сподівався, що такі скромні молоді лоді з Тренгону, як Богдан Желхівський і Марта Трегяк тепер Федорів, зробляться такимиз партійно-політичними діячами. Bravo! А ви всі інші з Тренгону й поза Тренгоном, що нігде не уділяєтеся, беріть собі добрий приклад із цих двох душ, вихованих в першій мірі в Тренгоні під пильним оком їх родичів.

При цій okazji апелюємо до всіх наших читачів йти до голосування тепер в Америці і намовляти інших до цього самого!

Третє видання

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ В КОЛЬОРОВИХ ОБРАЗКАХ

Івана Струка

є поширене і удосконалене під оглядом змісту і прозірок. Ця "Історія є награна на магнетнофонній стрічці в українській і англійській мовах /Касетках/. Визначні педагоги, так наші як і чужі висловилися, похвально про цю "Історію". Останньо др. Н. Пазуняк дала добру рецензію на це видання в "Америці" з 17 травня ц.р.

Наші школи і батьки повинні набути цей монтаж "Історії України в кольорових образках", який уможливить їм запізнати дітей з історією українського народу. За близькими інформаціями просимо звертатися на адресу: Ivan Struk, Publication Co. 1410 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141 Tel: 324-1256, USA

На Мадридський Фонд

Із листа інж. Станіслава Берегулька, збірщика на повийший фонд, до ген. П. Григоренка, голови Закордонного Представництва Гельсінської Групи: "Дуже радіємо Вашими успіхами в обороні українського народу. Сердечно дякуємо Вам за Вашу працю і витривалість. Нехай Господь наділять Вас кріпким здоров'ям і довгим та щасливим віком. А також щоб Ви діждалися визволення нашої батьківщини і щасливо повернути у вільну і незалежну Україну."

При цьому Берегулька долучив чек на \$300, зібраних від 24 жертводавців: По \$25 - Богдан Кавчак; по \$20 - Стефан Сід-

лярчук, Осип Ружицький, Євген Кондратюк і інж. Іван Макарець; По \$10 - Іван Станчак, Стефан Когут, Андрій Чепига, Стефан Головатий, Ляриса Діак, Др. Роман Миколаєвич, Василь Музика, Інж. Б. Смолинський, Дмитро Хом'як, інж. Петро Грунт, Володимир Тужка, інж. Арін Дзерович, Віктор Сталовір, інж. Роман Ткач, інж. С.С, Др. К.Б. Яків Шегрин, інж. Ярослав Луцій, по \$15 - інж. Стан. Берегулька. Разом \$300.-

Нові книжки

МЕЧ І КНИГА, історичні й біографічні оповідання для старших дітей і молоді, дуже доповнене видання, написав Володимир Барагура, педагог, журналіст, редактор і письменник - член Спільки Українських Журналістів, ОПЛДМ і Пласту. Видало Українське Видавництво "Добра Книжка" в Торонті.

ПЛАНЕТА ДІ-Ш, нотатки й листи, Уласа Самчука, накладом Т-ва "Волинь". Книга нормального виміру на 356 сторінок. Це, як можна сподіватися з наголовку, оповідання про перехід з Волині до Канади самого автора.

НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО РЕФОРМОВАНОГО РУХУ. Написав др. Олександр Домбровський. Книга нормального виміру в твердій оправі на 622 сторінки - видало Українське Євангельське Об'єднання в ЗСА. Ціна книжки \$20. Набути її можна, звертаючись на адресу:

Ukrainian Evangelical Alliance of N. America
5610 Trowbridge Dr., Dunwoody, Ga. 30338, USA

ДЕЩО ПРО КРАСНЕ ПИСЬМЕНСТВО Й мистецтво взагалі - це книжка в м'ягкій

оправі на 128 сторінок. Є це збірка статей, які технічно впорядкував Іван Озечко.

У БОРОГЬБИ ЗА УКРАЇНСЬКУ РОДИНУ - це груба книга великого об'єму на 560 сторінок, видана інж. О.М. Тишовницьким в Каліфорнії. Там всі, що інтересуються справами здорової української родини, знайдуть для себе багато цікавого матеріалу, часом навіть свої листи до Автора та його відповіді.

По ліквідації УНРади

МИКОЛА ЛІВИЦЬКИЙ, през. УНР в екзилі при зреформованій ним УНРаді, нарікає в "Меті" на "Український Голос" за те, що передрукував статтю М. Стиранки, в якій критикує бандерівців і його самого, називаючи ДЦ УНР прибудівкою партії Стецька. Пригадує часи, коли він, як голова Виконного Органу УНРади, жив з людьми з того середовища у згоді і співпраці. "УГолос" є органом Союзу Українців Самостійників /СУС-крайова організація православних Ка-

нади/. Не подав тільки, М. Лівіцький, що тоді він був репрезентантом демократичної політичної репрезентації, коли тепер, по перевороті, він є диктатором, чого наші люди, а спеціально православні, не зносять. В цій "Меті" автор /Лівіцький/ подає сам, як причину нехиті СУС до нього, його співпрацю з бандерівцями. Але також не заперечив, що вірні йому люди помогли бандерівцям перебрати громадську централю в Австралії, як також і в ЗСА його люди з панею Стефою на чолі йдуть разом з бандерівцями проти демократичного табору. Коли вже має бути вияснення, то нехай буде повне.

Др. В. Федорончук, який сприяв М. Лівіцькому в переведенні перевороту в ДЦ УНР, як нас інформують, особним листом до през. Лівіцького гостро виступив проти нього, чи радше проти його співпраці, чи радше його капітуляції перед Стецьком. Він апелював, щоб зірвати зі Стецьками і не компромітувати ДЦ. Видно він відчув це в дипломатичних римських кругах.

Остання "Мета" передрукувала остаточ-

ПО-БАТЬКОВІ

Колись, пригадую собі, чи то на еміграції в Німеччині, чи потім це на землі Вашингтона, всі культурні люди знали, що „Кость Костевич” — це пан доктор Паньківський, „Микола Іванович” — це пан доктор Шлемкевич, а видатніших „Іванів Івановичів” є фактично двох: редактор Кедрин-Рудницький і професор Коровицький (перший галичмен, другий — волиняк). Оце величання по-батькові дуже колись хвилювало письменника Федора Дудка, чистокровного „петлюрівця”, а навіть деякий час голову Т-ва Українських Емігрантів у Львові... Це й була одна з численних аномалій українського життя в ті часи, що наші брати з Великої України, або так звані „придніпрянци” довгі роки звали й уважали себе емігрантами, живучи в столиці Західньої України...

А погаличанені східні брати, той же Федір Дудко, чи Володимир Дорошенко, пригадую собі називали оце „батьканя” кацапщиною і їх це невимовно „дратувало, коли галицькі

русини” з чорним піднебінням залюбки, а то й демонстративно кликали себе по-батькові!... Ще гірша морька виходила з галичанами, які так посхіднячилися, що їх вже й ніхто не зараховував до „західняків”...

До таких стовідсоткових зборників належить тепер, безперечно, маестро Йосип Йосипович Гіряк, наш достойний в цьому році 85-літній ювіляр (чи ювілянт, по-галичанському). Землякам із центральних земель України деколи просто в голові не вміщується, що він є сином греко-католицького дяка зі села Струсова в Тернопільщині.

— Чи це не один з говорить жартівливо Йосип Йосипович, — що мені „східнякові”, править мову в моїх споминах львівський батяр з долішнього Личакової, який інакше себе не назве, лише Романом Михайловичем!

До речі сказавши, той „батяр”, мій добрий приятель, а колись співучасник традиційних „засідань” в барі УСК-у в Нью Йорку, який регулярно співає в церковному хорі українськві

Батіг, Евентуалний, Булавка, Точило та всі інші, як і всі сагірики з Еком на чолі.

православної катедри св. Володимира, під батутною професора Заватнєвича, так опанував нашу літературну мову, що тільки тоді, коли забудеться зачинає „балікати по львовському”.

Коли ще був живий, мій побратим, Микола Понеділок, у літературних колах називали нас „Іваном Степановичем” і „Миколою Васильовичем”. У таких випадках покійний друг любив ще додавати такий свій „коментар”. „Ото ж не забудьте, Івасю, що вам по-батькові, як іванові Мазені, а мені, як Миколі Гоголеві”. В нагадуванні як кому по-батькові, був, і мабуть залишився досі мастяком почесний голова „Слова”, Григорій Олександрович Костюк. Це він перехрестив мене кума з Філядельфії і дійсного голову „Слова”, на „Остапа Давидовича”. Щождо шановної куми Марти, то лише найкращий ліричний поет Філядельфії, Іван Кметачнянський, потрапив не загнувшись шанувати її по-батькові Мартою Хведозійною!

Ікер

І це і те

НАШОГО СПІВПРАЦІВНИКА, пана Михайла Кашука і його Дружину стрінуло велике нещастя. Одинокі їх дочка Ляриса відійшла у вічність після автового випадку. Похорон відбувся 15 жовтня ц.р. Складаємо їм найсердечніші співчуття в цьому великому горю.

Григорій СИДОРЕЦЬ, член Головної Ради АУА і Управи місцевого Відділу АУА, емерит із Трентону, вислав \$70.- для "Українських Вістей і, як подають "УВісті" виправдується чому не може дати більше: "В цьому році дав 100.- дол. на Гельсінкську Групу, 20.- дол. на ЗУАДК, 80.- дол. на Церкву, 20.- дол. Консисторії Церкви, 20.- дол. на газ. 'Українське Життя', 300.- дол. лікарям, а також передплата на 'Нові дні', 'Молоду Україну', 'Православне Слово', 'Наш Голос' і 'Свободу', а оце висилаю Вам 70.- дол. на 'Українські Вісті', з чого 50.- дол. на придбання будинку." Дай нам боже більше таких пенсіонерів. Це також гарний приклад для молодих професіоналів, які у переважачій більшості щедрістю на народні цілі, на жаль, не грішать.

о. КРИЛ. СТЕПАН КЛЕПАРЧУК обходить своє 90-ліття життя і 60-ліття священства. Парафія церкви св. Володимира в Глен Спей /Верховина/ вшановує його святочним бенкетом. Шановному Ювілятові, нашому пильному читачеві й помічникові, бажаємо дальшого здоров'я й сил для праці на церковному і громадському полі та щоб Бог дав нам дочекати до святочного обходу 100-ліття життя. Він був активним діячем Українського Національно-Демократичного Об'єднання /УНДО/.

ВОЮЮЧА УКРАЇНА ВОЮЄ - це стаття Ст. Куропася в "УЖитті" з 1-15 вер. ц. р. Як звичайно, подаємо кілька витинків: "Відійшов з ОДВУ Євген Ляхович, Мирон Лесь-

ний, другий раз зреформований Тимчасовий Закон, що є конституцією ДЦ УНР. Попередню конституцію ми зреферували в кількох числах "НГ" і доказали, що вона є вповні тоталітарного характеру - все залежить від одної особи - президента. Зреферуємо ще й цю, коли будемо мати час і місце. Щоб побачити, чи вона є справді дещо здемократизована, як нам дехто каже. Та однак - для "нашого" президента нема нічого святого. Коли щось йому не сподобається, то він може знову розігнати УНРаду і проголосити новий Закон. Але. . . ?

ків, Осип Труш, Микола Давискиба і плеяда інших районних провідників. Відійшли до Воюючої України, але всі її покинули, хоч до ОДЗУ вже не вернулися, бо сором їм було". . . "Наступ на УНСоюз відложили на пізніше, завеликі це були риби, щоб їх проковтнули". . . "З браку хребта опозиції і т. зв. мовчазної більшості бандерівці виграли війну". . . "Спілка Лівіцький-Стецько, маючи такий зв'язок, думають про те, як переключитися з Формози до Пекіну, та на перешкоді їм др. Добрянський, який з ненависти до комунізму залюбився у Формозі. Воююча Україна угробила УНРаду". . . "Війна не скінчена, як і нескінчена атака на ген. Петра Григоренка. Він советський генерал! А де ж інших взяти? А є їх в Червоній Армії найменше дві тисячі генералів українського роду". . . "Воююча Україна має ще до розбиття два Союзи. УНСоюз має Головний Уряд з 24 членів. На Річних Наборах голосування все йде ІЗ до ІІ. Отже в уряді ІІ бандерівців, які без огляду на справу добра Союзу, без огляду на присягу вірності на конвенції, голосують так, як каже їм партія."

МАТИ ПАТРІОТКА, перебуваючи на засланнях в Узбекистані, вийшла заміж за узбека. Там народився їм син, матихотіла йому дати українське ім'я. Але батько узбек поставив на своєму - назвали сина Султаном. Повернувши в Україну мати далі пильнувала, щоб він виріс на свідомого українця, хоч виглядав як узбек. Коли на олімпійських ігрищах зловив золоту медаль як силач, попросили його на зустріч з пресою. Він, підійшовши до мікрофону сказав: "Я український спортсмен!" Це були його перші слова. На конференції аж зашуміло - це ж було сказано в Совегах, де своєю національністю хвалитись небезпечно. А Султан Рахманов відважно докинув: "так і перекладайте". Відповідаючи на питання говорив: "Серце і ніжність я перебрав від своєї матері-українки, яку тяжка доля занесла в країну мого батька-узбека. Силу і витривалість передав мені батько, безстрашність - обидвоє". Не даром батько настоюючи, щоб сина назвати Султаном казав його матері: "А ти дай йому твоє українське серце, навчи його любити наші народи". Чи багато є у нас таких матерей і бабців, щоб так виховали дітей у країнах вільного світу!!?

ВІДДІЛ РАДИ ПРИХ. УНР. Для реалізації оздоровлення обскурних відносин у Державному Центрі УНР, тобто дати нашому високо жертвенному громадянству здоровий і працездатний та гідний репрезентаційний Центр, також і тут в Торонті, заходом гурт-

ка ідейних патріотів, - відбуто У С Т А Н О В Ч І З Б О Р И Відділу та вибрано керівні органи. Май. Віктор Роечко виголосив слово на тему згаданих відносин у Держ. Центрі, а в парі з тим про наші завдання, аж до часу успішного завершення оздоровлення.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ГРЕЦЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ в Ізраїлі таки справді погані. Архієпископ цієї Церкви Діодорос вніс скаргу до Об'єднаних Націй, подаючи кілька прикладів. В церкві в Айн Керем близько Єрусалиму вибито всі вікна, знищено образи і лавки. Навіть пошкоджено суфіт і дах. До церкви накидано сміття/"гарбідж"/, викинено з церкви трумну похованого там священика, а його кости пороскидують по церкві й по дорозі. Іншу церкву заміщено на публичні виходки.

ПРОФЕСІЙНИЙ УБИВЕЦЬ ЖІНОК, 46-ний Вілліям Болянд, що відбув вже близько 20 літ у різних в'язницях і що мордував жінок навіть в часі своєї відпустки, знову випущений на волю. Живе він десь в околиці "Гадсон Каунті". Жінки тих околиць, пильнуйтеся самі, бо ці суди не оборонять вас.

СПРАВИ УККА в "НГолосі" тепер знову мають багато матеріялу. В наступних числах будемо подавати деякі цікаві моменти на останнім конгресі як і те, що буде робити широка опозиція, чи радше українська громада, в цім випадку захоплення "влади" в УККА і що буде робити здекомплетований провід централі УККА, чи ВФронт.

Для скомплетування річників журналу "МИРЯНИН" дуже потрібна більша кількість числа 87 за січень-березень 1978 року. Наші читачі, які мають зайві примірники того числа, дуже просимо вислати їх на адресу Дружини бл.п. ред. Юрія Теодоровича:

Mrs. P. Teodorowycz
1219 North Avers Ave.
Chicago, Illinois 60651

ВАЛЕНТИН МОРОЗ, як вичитуємо у "ВСлові", мав розмову із проф. Прицаком на тему його праці в Гарварді. Ця розмова надається більше для "Лиса Микити", як і сам Мороз при кінці переповідання подає: "2. Що коли б навіть туркологія в Гарварді збанкрутувала, Прицак може не журитися: після смерті Едварда Козака він може перебрати Лиса Микиту". Так, огже, Мороз розійшовся з Гарвардом, до якого він не так-то й дуже прикладався.

КОШТ ВИХОВАННЯ ДИТИНИ, як подає

відповідне Бюро у Вашингтоні, виносить тепер \$85,000. Родичі повинні завчасу ошаджувати.

ГОЛОВНА УПРАВА Асоціації Українців Америки висловлює глибоке співчуття членові Управи кол. Євгеніві Саламасі й його родині з нагоди смерті його Матери.

НАЛІПКИ ВІДНОВЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТИ, помимо деяких улпшень, ще то-тут-то там відпадають в зіраксовій машині і показується стара дата вигасу передплати. Просимо не денервуватися цим, тільки повідомити про це нас поштівкою.

ПАКИ Й ПАКИ апелюємо до церковних кругів Філадельфійської Архиепархії відпартійнити провід "Провидіння" і дати кращу можливість праці для його Голови.

І ЛЕОНІДОВІ ПОЛТАВІ треба часом висловити прилюдне признання. В "УНСлові" помістив прихильну згадку про Пльоца й Григоренка: Вони оба відвідали могилу Петлюри і зложили спільно вінок. У промові Пльоц закликав захищати світлу пам'ять Симона Петлюри від того бруду, який на нього виливають вороги. А Григоренко закликав знищити советський режим і твердо наголошував на необхідності боротьби за незалежність України з демократичним устроєм. Така нотатка в газеті під контролею бандерівців, які ведуть повсюї еміграції безпощадну боротьбу проти цих двох дисидентів, таки заслуговує на відзначення.

УАПЦЕРКВА в екзилі відбула свій синод з благословенства екзарха Вселенського Патріярха Дмитрія. Собор тривав 26 і 27 квітня ц. р. в церкві свв. Володимира і Ольги в Бофало. На генерального вікарія і адміністратора вибрано пароха цієї церкви о. Олексія Царика. У зверненні пишеться: "Ми щиро закликаємо всі наші братні Українські Православні Церкви до згоди, братерства й єднання у святій Вселенській Православній Церкві і вірі, яку на протязі тисячоліття ісповідував наш побожний народ."

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ РУХ, що його тут друкуємо, є дуже цікавий для здорово, реально думаючих людей, які не мають довір'я до наших "революціонерів", що тільки меч розсудить нас з нашими сусідами. Треба шукати союзників.

ДОКЛАДНИЙ ЗВІТ з образками і правильним навітленням ІЗ-тої конвенції УККА поданий в тижневику УНС "Юренієн віклі" під редакцією Роми Сохан Гадзевич.

БАБИН ЯР КОМІТЕТ при Відділі УККА в Денвер, Кольорадо, за підписом І. Стебельського подає до загального відома, що він успішно закінчив конфронтацію з жидівською Фундацією відносно улаштування й написів у запроєктованому "Бабин Яр Парк" у Денвері. Добре, що той Денвер далеко від нашого войовничого естаблішменту в Нью-Йорку й Філадельфії. Бо тут не дійшло б легко до компромісу. Але щоб також відповідну пайку видатків зложити, треба українській громаді зібрати \$25,000, боне можна, не випадаті, ставити до жидів тільки вимоги, а не давати свого уділу, коли жиди вже II літ підготовляються до викінчення цього пам'ятника. При кінці листа І. Стебельський пише нам: "При цій нагоді ми дозволимо собі Вам всім подякувати, особливо п. др. Р. Барановському за його добрий лист, що Він його написав від Асоціації Українців Америки до мейора нашого міста. Цей лист зробив призначену йому позитивну працю."

ОБ'ЄДНАННЯ ЛИЦАРІВ СВЯГОСЛАВА за підписом Дарії Павлик просить "справити вістку про Зустріч Лицарів Святослава в Торонті, поміщену в "НГ", де подано неточні інформації. На Зустрічі, крім проф. В. Мороза, від Керівництва виступали: Стефа Дмитрів, Степан Остафійчук, Наталка Бура і Зенко Кріслатий, який звітував про фінанси й адміністрацію В-ва "Анабазис".
З а в в а г и редакції "НГ": Тут не йде про справлення - нічого фальшивого ми не подали. Тут може бути тільки доповнення. Ми подали Мороза, Буру й Кріслатого, а пропустили тільки Стефу Дмитрів і Ст. Остафійчука. Зрештою ми й більше інформацій пропустили із тої Зустрічі, бо ми з браку місця подаємо такі звіти в скороченні /телеграфічним стилем/, а головню тоді, коли про ті справи пише наша преса.

АДАТ ІЗРАЕЛЬ СІНАГОГА в Трентоні переводить церковні відправи в год. 6:30 вечером для дітей до 13 літ життя. А гебрійські й недільні школи відбуваються в неділі для дітей від 3-ох літ почавши. Отак жиди пильнують виховання своїх наслідників. А у нас на губах багато патріотизму, а на ділах мало, слабо, або й нічого.

РИМСЬКИЙ ОСЕРЕДОК СУМ. Як подає "Шлях Перемоги" з 4-го травня ц. р. серед студентів УКУ і учнів Української Малої Семінарії створився осередок СУМ-у. Це добре, коли такі осередки творяться серед громад української діаспори, але коли вони із партійною, скрайно правою, маркою

Батіг

Культ особи

Те, що буде нижче переказано, це переклад зі статті відомого амер. коломніста Джеймса Дж. Філатрика, п. наг. "Нехай, краще Каліфорнієць присвятить свою увагу Кіссінгерові". Коли я прочитав цю статтю, то я засміявся і зараз вирішив передати її нашим читачам в надії, що дехто також усміхнеться.

"Вернувся Кіссінгер з Європи і виголосив промову про "Тоталітаризм і тероризм", пише Кільпатрик, і хоча зрадагвано ту промову жакхливо, то мимо цього вона виявляє прикмети мозку Кіссінгера, які ставлять його, як найбільшого із мудрців наших часів, - а в той час у Вашингтоні шепчуть, що Рональд Реген, якщо виїде президентом, то не візьме Кіссінгера до свого уряду, бо деякі близькі дорадники Регена кажуть, що Кіссінгер є нестерпний. Це значить, стверджує Кільпатрик, що Кіссінгер такий саме і єсть. Докладно, то він збагнув, що майже всі народи і майже всі мужи в світі стоять нижче від нього, а такої своєї нищоти не можуть зрозуміти зівайли, по амер. язус. (yahoos) Якщо Реген замкне свій мозок і свій уряд перед Кіссінгером, то він тяжко пожаліє такої своєї помилки, бо він замкне той уряд перед людиною, яка має дар бачити світ в цілості, і в одній мілісекунді охопить споріднення, що лучить гавань в полудневій Африці із жнивими пшениці в Онтаріо та віддаль в кілометрах панцирних возів від Люанди до Гуамби в Анголі, і зуміє пов'язати це з видворенням дисидента в Москві та успіхом сенатора в Вашингтоні. Ніхто з адміністрації Картера ніколи такого дару не виявив.

Стаття ще довга і з таким кадилом, яким звикли кадити вождям у Кремлі, але я на тому закінчу її перекладання, зважаючи на брак місця. Тут ще додаю, що важною причиною, яка заважила на тому, що я зачепив за ту статтю, це баба Марія, моя сусідка, живий спец "по сов'єтології". Називаю її живим знавцем Советського Союзу, бо вона пережила в Україні горезвісний період розкуркулєння, штучного голоду і боротьби комуністичних антихристів з "найбільшим лихом людства", релігією. . . . Ото ж баба Марія зовсім не поділяє думок Кільпатрика. Навпаки, для неї Кіссінгер являється не тільки нестерпним, але ще до того гідким. Він, бо за свого панування на пості державного секретара передав Москві в зуби країни в Азії і Африці та затвердив поневолення загарбаних Москвою народів в Європі. Добре, що знай-

творються в інституціях чисто церковного характеру, то це буде мати поганий вплив на там студюючу молодь, викличе внутрішню партійну суперечку, якщо не сварню, і дасть підставу нашим церковним противникам твердити, що автономії чи патріярхату хочуть тільки партійники і то тільки для своїх партійних цілей. Такого в наших галицьких семінаріях, великих чи малих, не було. Ректор о. Йосиф Сліпий у Львові був би на таке не дозволив.

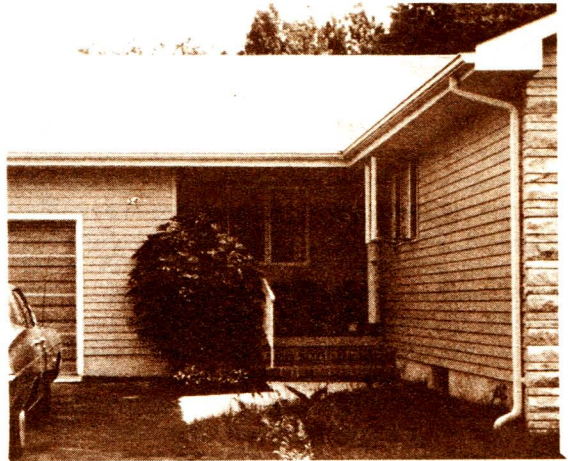
ВІДБУТО КОНГРЕС СУСК /Союз Українського Студентства Канади/. Тривав три дні. При участі охоло 100 делегатів. Програма була різноманітна. Було 16 запрошених гостей-договідачів знавців різних ділянок знання. Вибрано управу під головуванням Михайла Марина з Торонта, де буде тепер осідок Головної Управи СУСК. Тут бачимо вигляди на належну підготовку молоді до громадського життя. У ЗСА партія, що хоче все опанувати, доложила зусиль, щоб індоктриновані студенти перебрали провід студентської організації. І тому тут нічого не чути про цю студентську централю ні про її працю.

КЕРІВНИЦТВО ЛИЦАРІВ СВЯТОСЛАВА заповіло, що вишле свою делегацію до Мадриду. Але при цьому гостро виступило проти ген. Григоренка і закликає СКВУ відсепаруватися від нього. Є небезпека, що там В. Мороз зможе прилюдно виступити проти Григоренка, що було б скандалом.

~~~~~  
шлися "зівайли" в фаборі Регана й остерігають його перед тим "горемудрцем", каже баба Марія.

Тут я захистився словами баби Марії, так як той Мошко в Москві, в жарті. Прибігає Мошко на поліційну станицю в самій Москві й кричить "Гевальт", французи мене обрабували на вулиці, зняли мені з руки золотий годинник! - Які французи?, питає здивований кагебист. По якому вони говорили? - Та, говорили отак: "Давай часи!" - Е, та то ніякі французи, каже кагебист, то наші рускі. . . Я того не сказав, захищається хитрий Мошко.

~~~~~  
Statement of ownership: Total numbers of copies printed in October 1980 - 2500. Sellers through dealers - 130. Mail subscription - 1564, total paid circulation - 1694. Free distribution by mail - 1) Samples, complimentary and other free copies 766. 2) Copies distributed to news agents - 0. Total distribution - 2460. Office use, left over, unaccounted spoiled after printing - 40. Total - 2500. I certify, that the statement made by me above is correct and complete. Dmytro Kuzyk - Publisher and managing editor.

І бур'ян більших розмірів може бути декорацією дому, як тут бачимо.

ОКСАНА КЕРЧ пише у "Віснику" ООЧСУ за липень-серпень ц. р.: "Софія Наумович, яку знали в школі в часи 'штурму і драгу' як вигадливу збиточницю - тепер не лише систематично пише до різних наших газет і журналів, . . ." Це правда, але й другою правдою є, що вроджена в ній збиточність ніяк не покидає її й до нині

ПРЕСОВИЙ ФОНД

По \$2.- :
Андрій Дзедзик

По \$3.- :
Стефан Біловус
Мих. Малинівський

По \$4.- :
Богдан Лісяк
Мгр. Роман Ганінчак
о. В. Іващук
Мих. Крижанівський
Петро Болонний
Яр. Криштальський
Волод. Якіма
Анонім
Іван Струк
Вол. Тимчишин
Федір Олійник
Дм. Корнієнко

По \$5.- :
Антін Тарадайка
Т. Білостоцький

По \$6.- :
Евгенія Онуферко
2-й раз

По \$8.- :
Іван Голойда
8-й раз
Проф. І. Паливода
6-й раз

По \$9.- :
Інж. Р. Грабець
7-й раз

По \$10.- :
Др. М. Площанський
2-й раз
Інж. Степан Бровчук
7-й раз
о. В. Жолкевич
8-й раз
Прокіп Магійців
8-й раз

По \$11.- :
Павло Дуда
3-й раз

По \$30.- :
о. О. В.
9-й раз

Щире Спасибі Всім!